

ESTUDIS El director de la càtedra considera que "no hi ha debat" en la continuïtat de la Ribera d'Ebre dins del territori

La manca de cohesió i la 'política del no', dos de les debilitats que identifica el Pla estratègic

La manca de cohesió territorial i l'estancament en la política del no són dos de les vint-i-set debilitats que la memòria del Pla estratègic per l'empresa i l'ocupació de les Terres de l'Ebre detecta a l'Ebre. Són debilitats a les quals aquest futur pla ha de posar solució. De moment, la memòria marca algunes línies estratègiques a tindre en compte, com ara la preservació de la implantació energètica o l'increment de la mida de les empreses.

TORTOSA Vanesa Adell

"Per saber on hem d'anar cal saber on som". Ho deia el delegat del govern a les Terres de l'Ebre, Xavier Pallarès, després de la constitució del consell promotor del Pla estratègic de les Terres de l'Ebre, dijous 7 de febrer. És per això que l'equip investigador de la càtedra ja ha presentat un document (una memòria a la qual ha tingut accés el setmanari L'EBRE) de més de 450 pàgines on analitza, en diferents capítols, aspectes com ara el teixit empresarial, l'estructura del sector primari, de l'industrial i del sector serveis, l'emprenedoria, la cohesió territorial o l'estat de les infraestructures al territori. En aquesta anàlisi, la memòria recull les debilitats, amenaces, fortaleces i oportunitats (conegut com a anàlisi DAFO) de l'economia de les Terres de l'Ebre. Les debilitats i fortaleces corresponen a les característiques del territori, mentre que les amenaces i oportunitats són externes però hi acaben afectant.

De debilitats, l'informe en detecta 27. Totes, diu, són "resolubles", això sí "a mitjà i a llarg termini". N'hi ha de conegudes i ja assumides, com l'elevat pes de la construcció durant els anys de bonança, el pes de l'agricultura i la seua dependència als preus i mercats agraris, el poc pes de sectors emergents com ara les noves tecnologies o la logística, la baixa internacionalització empresarial o l'expulsió de mà d'obra.

D'altres, però, obren l'espai a la reflexió. Per exemple, les rivalitats territorials. En una entrevista a L'Ebre TV, el coordinador del projecte va assenyalar que el fet que no hi haja cohesió territorial —tant des del punt de vista de lideratge polític com de promoció de la marca Terres de l'Ebre— l'afebleix. Duro també va fer referència a la polèmica encetada a la Ribera d'Ebre sobre la

seua permanència o no dins el territori. Va ser molt clar. "Aquest tema, per a nosaltres, no és de discussió. La Ribera d'Ebre forma part de les Terres de l'Ebre i hem de fer tot el possible perquè aquesta gent se senti a gust també dins les Terres de l'Ebre", va dir.

Una altra de les debilitats del territori que assenyalava la memòria és la "profunda inserció de la política del no". En aquest sentit, Duro assenyalava que abans d'instaurar-se al no permanent, s'han d'avaluar els costos i beneficis del projecte. Malgrat no voler fer referència a cap projecte en particular, el director de la càtedra va assenyalar que "la política del no pot estar bé, però costa que es vehicule la política del sí".

De fortaleces pròpies de les Terres de l'Ebre en destaca deu, entre les quals hi ha la "bellesa territorial, paisatgística i de nivell de vida", la "posició competitiva del sector primari i agroalimentari" o la "ubicació territorial a cavall de tres regions econòmicament dinàmiques". També considera una fortalesa la capacitat que té aquest territori encara per créixer, el posicionament energètic de la Ribera d'Ebre o els recursos turístics, culturals, patrimonials i gastronòmics. La memòria també reconeix la indústria del moble, fortament castigada per la crisi econòmica. "Tenim un dels pocs clústers de Catalunya que fins ara han sigut competitius, tenim capital humà, recursos, coneixement, etc.", defensa Duro, "i això s'ha de seguir aprofitant". "Amb un degut canvi de segmentació de mercat i producte, el sector del moble pot tornar-hi a renàixer", clou.

ALGUNES LÍNIES ESTRATÈGIQUES

Malgrat que aquesta primera fase no tenia per objectiu marcar cap línia d'actuació (això es farà en la se-

gona fase i l'encarregat de fer-ho serà el consell promotor, on hi ha agents polítics, socials i econòmics), el primer capítol de la memòria sí que estableix unes propostes orientatives a tindre en compte. Les estructures en cinc àmbits: estructura sectorial, sectors i subsec-

ses i la seua internacionalització, l'impuls de les infraestructures necessàries per al desenvolupament territorial, la col·laboració públicoprivada, també la interinstitucional o la creació de l'Agència de Desenvolupament de l'Economia de l'Ebre. Altres propostes que fa són la política de viviers coordinada i integrada, l'establiment de plans formatius d'acord amb les necessitats empresarials actuals i futures o el foment de l'especialització dels diferents polígons industrials.

Amb aquest document fet, el consell promotor s'estructurarà en diferents comissions temàtiques per poder establir les línies del pla estratègic. "Treballarem per deixar-les com més senzilles millor", va assenyalar Duro, perquè "siguen fàcilment aplicables". "A més, farem seguiment de com evoluciona el pla", clou el director de la càtedra i coordinador del Pla estratègic.

"La Ribera d'Ebre forma part de les TE i hem de fer el possible perquè s'hi senti a gust"

JUAN ANTONIO DURO
coordinador del pla

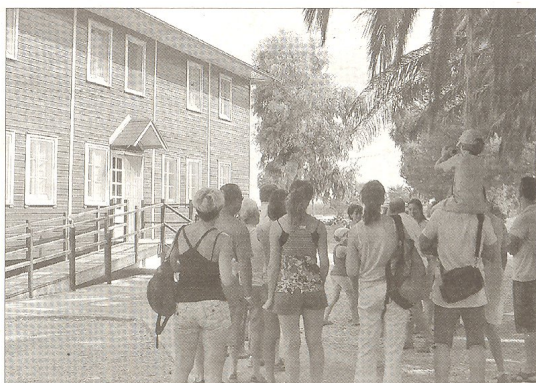
tors, demografia empresarial i empreses, economia i territori, governança i administracions. Van des de la preservació de la implantació energètica ("hem d'aprofitar el gran camí que té la Ribera d'Ebre en aquest sentit"), la fusió de cooperatives, el desenvolupament de serveis TIC i serveis ambientals, l'augment de la mida de les empre-

Podeu veure tota l'entrevista al mòbil o a l'ebredigital.cat

DESTACAT

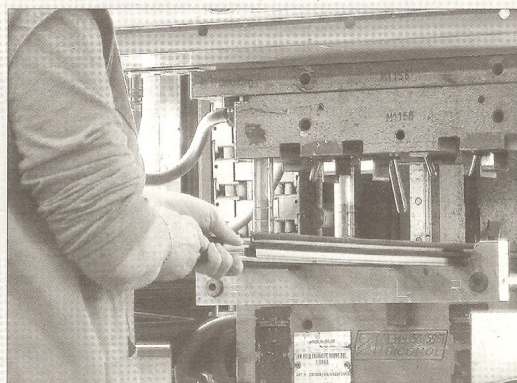
El turisme, un dels grans reptes i oportunitats

■ "Les Terres de l'Ebre necessiten una estratègia global i comuna en el sector de turístic, un dels que té enormes oportunitats. Ha d'haver-hi una coordinació institucional". És el que destaca Juan Antonio Duro sobre el sector turístic a l'Ebre; una activitat econòmica que, segons la memòria presentada, va generar aproximadament el 10% del PIB d'aquest territori l'any 2001. Què cal millorar-ne? Donar a conèixer més aquesta destinació, desestacionalitzar-ne l'activitat o generar formació més especialitzada.

I A MÉS

Fins a 5.620 empreses industrials

■ Sobre la radiografia del sector industrial, la memòria destaca que a finals del 2011 hi havia a l'Ebre fins a 622 empreses que ocupaven 9.047 treballadors. El sector agroindustrial és el que hi té més treballadors. El Montsià és la comarca on trobem una major presència industrial, amb el 46% dels treballadors i un 42,6% de les empreses. Hi predominen les extractives. Al Baix Ebre hi ha el 37,5% de les indústries. I a les altres dos comarques, el 17,8%.